

[Svend Heiselberg]

Nu er det jo ærgerligt, at CD ikke er lige så parat, når man skal skaffe pengene til det, som de gerne vil stille i udsigt.

Der er tre kategorier, som man altid er parat til at lefle for, det er pensionisterne, boligejerne og bilejerne – og det er jo tre kategorier, hvor der er mange vælgere. Men nu er det jo så heldigvis sådan, at borgernes intelligens er højere end som så, og som følge deraf giver det ikke helt den bonus, som de, der lefter alt for meget, måske nok forventer, for borgerne kan godt se, at der skal være en lille smule sammenhæng mellem det, man forsøger at bilde folk ind at man vil skaffe, og så de besparelser, der skal findes.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Efterhånden som denne eftermiddag skrider frem, bliver jeg tiltagende forvirret. Jeg har noteret mig, at der er nogle i Det Konservative Folkeparti, der gerne vil have momslettelser.

Det ville vi såmænd alle sammen gerne, hvis vi havde råd til det, og hvis vi kunne finansiere dem, så ville det være helt fint. Det tror jeg ikke der er mange der har noget imod. Jeg har heller ikke opfattet, at det var regeringens politik lige her og nu at lette mosen for boligejere. Men så vil jeg gerne vide, fordi fru Bente Junckers partileder har været ude med denne drøm om dette SK-samarbejde, som interesserer os alle sammen meget: Hvad siger Socialdemokratiet egentlig til disse momslettelser på boligerne? Er det noget, Socialdemokratiet går ind for? Det vil vi gerne høre noget om her og nu.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det er en debat om et konkret fradragsforslag, vil jeg gerne gøre opmærksom på, ikke en generaldebat. Men jeg vil naturligvis ikke nægte nogen korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Med formandens melding til fru Kirsten Lee in mente vil jeg alligevel så benytte lejligheden til at svare fru Kirsten Lee. Fra Socialdemokratiets side kommenterer vi sædvanligvis ikke alle mulige tænkte forslag og kombinationer, som disse forslag på et tidspunkt kunne tænkes at komme ind i en realitetsbehandling under. Vi ville i så fald få travlt med den regering, vi har, eftersom hvert enkelt parti, hvert enkelt med-

lem hver dag er i stand til at producere adskillige forslag inden for det samme område, som udelukker hinanden. Det plejer vi ikke at stille fru Kirsten Lee til regnskab for ved debatterne. Det ville formentlig være for anstrengende for fru Kirsten Lee.

Men jeg kan sige, at i fortsættelse af den ordførertale, hr. Lykketoft holdt, og den holdning, vi har givet udtryk for til det forslag, vi har til behandling, tager dette konservative forslag – jeg forstår et fuldstændig privat konservativt forslag om fritagelse, der intet som helst har med regeringens politik at gøre – udgangspunkt – det kunne det i hvert fald anses for at være – det samme sted, hvor vi gerne fra Socialdemokratiets side vil tage udgangspunkt, nemlig om det ville være muligt i en periode at få styrket beskæftigelsen på et område, hvor der er overordentlig brug for at få styrket beskæftigelsen.

Så kan jeg sige til fru Kirsten Lee, at det, når det bliver stadig væsentligere at koncentrere os om beskæftigelsen i boligsektoren, bl.a. skyldes, at regeringens politik går i den modsatte retning, hvor beskæftigelsen inden for det område såvel som inden for andre områder, men her meget iøjnefaldende, bliver stadig dårligere, uden at regeringen overhovedet er optaget af at vende en udvikling, som samfundsøkonomisk og menneskeligt er overordentlig belastende.

Så skal jeg sige til fru Bente Juncker, at vi ikke er optaget af tallet i forhold til, hvor mange der vil kunne komme i beskæftigelse. Det er jo også et skøn, lige så vel som vi heller ikke er overbeviste om det ene eller det andet prove-
nutab. Det ligger formentlig et sted mellem det, skatteministeren nævnte som overgrænsen, og det, CD's beslutningsforslag opererer med, som er provenuneutralitet. Det er det, der er en del af baggrunden for, at vi siger, at forslaget i dette omfang ikke er acceptabelt, men det må være Folketingets opgave i sådanne situationer, som Danmark befinder sig i med en meget vanskelig beskæftigelsessituation, faktisk at se på forslag, selv om de er gamle, med nye øjne hver gang for at kunne finde nye måder, eksempelvis som det, De Konservative prøver at antyde, hvor vi kan komme igennem med en udvikling, og så vil vi ikke fra Socialdemokratiets side afskære os mulighederne for at finde en løsning.